

SERENISSIMA GRAN LOGGIA NAZIONALE ITALIANA
degli A.:L.:A.:M.:
Tradizione di Piazza del Gesù
Grande Oriente di Roma

Il Gran Maestro

Prot.18 - 2018 GMSD – 02.06.2108 E.:V.:

Al Molt Respectable Germà
Iñaki Robledillo Bellver

Benvolgut Germà Iñaki,

Vaig rebre amb gran plaure la invitació a la cerimònia de celebració del 20è aniversari de la fundació de la R.:L.: Descartes 35 i m'agradaria agrair i estendre les meves salutacions al V.: M.: i Sm.: Gran Mestre, el Germà Xavier Molina Figueres, a tu i a tots els membres de la R.:L.: Descartes 35 que opera en l'esplèndid escenari de Barcelona, una ciutat especialment estimada pels italians per la seva cultura, la seva història, el seu art. No puc, amb remordiment, estar present en persona, perquè he estat involucrat per algun temps com a orador en una conferència sobre hermetisme, però vull estar present amb el meu pensament afectuós.

Al logotip de la R.:L.: Descartes 35 apareix la frase escrita per Descartes en el seu "Discurs del mètode": "Cogito, ergo sum" que en introduir l'evidència de la raó i la veritat com una coincidència exacta, ha estat fonamental per al coneixement i en particular per al coneixement científic.

En el Discurs sobre el mètode de Descartes, afirma que "sabia molt bé" en sí mateix "que la naturalesa intel·ligent és diferent de la naturalesa corporal".

Descartes, per tant, subdivideix la realitat en *res cogitans* i *res extensa*. Res cogitans es refereix a la realitat psíquica a la qual Descartes atribueix les següents qualitats: inextensió, llibertat i consciència. La res extensa representa en canvi la realitat física, que és estesa, limitada i inconscient.

Avui, gràcies també a Descartes i a molts filòsofs i científics que han seguit el camí de la recerca d'acord amb la raó, aquesta divisió ha estat superada.

Werner Heisenberg, un dels més grans físics del segle XX, escriu: "La separació normal del món entre el subjecte i l'objecte, entre el món intern i el món extern, entre el cos i l'ànima, ja no és adequada".

Afirmació, la de Heisenberg, que es reflexa en la Tradició. "Gnosi -escriu Luigi Moraldi, al comentari de l'evangeli gnòstic de Sant Tomàs- és el coneixement de sí mateix i el «Regne» és recordar la intimitat de cada persona, que és bàsicament d'origen diví. És una gnosi íntimament associada a la identificació del 'cognoscent' amb allò conegut".

David Bohm, un dels grans físics del '900, en "La totalitat i l'ordre implicat", escriu: "La teoria quàntica implica un canvi fonamental de l'ordre descriptiu: és la renúncia al concepte analític del món dividit en "parcel·les" relativament autònomes que existeixen per separat, però que estan interactuant entre sí.

Per contra, tendim a donar pes a la totalitat indivisible en la qual l'instrument d'observació no està separat de l'observador".

SERENISSIMA GRAN LOGGIA NAZIONALE ITALIANA
degli A.:L.:A.:M.:
Tradizione di Piazza del Gesù
Grande Oriente di Roma

Il Gran Maestro

Aquest paral·lelisme entre els conceptes tradicionals i els conceptes de la física actual és un clar exemple, diria sorprenent, de com l'aforisme apol·lini: "Coneix-te a tu mateix" (Gnothi seauton) es revela com una base científica fonamental.

En el cas de l'ésser humà, de fet, l'observador i allò observat coincideixen i aquest fet tan evident obre nous escenaris per a la recerca i la seva comprensió, on el cos i la ment són part d'un tot auto-poètic.

Descartes, en el seu tractat sobre les passions de l'ànima, introdueix el concepte d'ànima racional i després d'afirmar que aquesta "no pot en cap cas tractar-se des de la potència de la matèria [...] sinó que ha de ser creat específicament, i sosté que "no és suficient amb que estigui "col·locada" en el cos humà com a pilot de la nau [...], sinó que és necessari que s'uneixi a ella i s'uneixi més estretament perquè hi hagi més sentiments i apetits similars als nostres i, així, el resultat sigui un veritable home".

La tradició amplia el significat de l'estreta relació entre l'ànima i el cos. En les Definicions del Corpus Hermeticum s'afirma, de fet, que l'ànima és "una substància immortal, eterna i intel·lectual" que ingressa al cos per "necessitat".

Aquesta necessitat semblaria determinada per l'oportunitat oferta a l'ànima, ja dotada de raó (logos) per adquirir l'intel·lecte (nous). En les "Definicions", de fet, està escrit: "L'ànima, en entrar en el cos, ha d'adquirir l'intel·lecte perquè cada ànima abans d'entrar en el cos te manca d'intel·lecte; i l'intel·lecte s'uneix amb ell en el cos, i llavors, solament llavors, sorgeix un ànima intel·ligent".

En la oxoniènsia hermètica està escrit que l'ànima està feta de raó (logos) i intel·lecte (nous) i en els Extractes XVI hi ha l'afirmació que diu "el caràcter de l'ànima és l'activitat intel·lectual que conforma la seva essència".

La incorporació, per tant, no constituiria un càstig o una caiguda, com sembla reflectir-se en altres parts del Corpus i, sobretot, en els escrits més propers a les línies de pensament del Gnosticisme; per contra, constituiria una experiència que permet a l'ànima, ja dotada de raó, "arribar a l'existència" com un ànima intel·ligent.

L'ànima, per entendre-ho, seria una mena de "substància immortal, eterna i intel·lectual" i vindria "a l'existència" com a tal passant per l'experiència de la incorporació. D'aquí la "necessitat".

No obstant això, aquest "venir a l'existència" no és un resultat donat per descomptat, sinó una oportunitat, perquè, com està escrit en les "Definicions": "L'ànima, en entrar al cos, ha d'adquirir l'intel·lecte, el que no adquireix surt [tal i] com ha entrat".

Per tant, sembla que el passatge de l'experiència material permet a l'ànima prendre consciència de la seva essència i exercitar tant la raó com l'intel·lecte per implementar el que potencialment és la seva essència.

SERENISSIMA GRAN LOGGIA NAZIONALE ITALIANA
degli A.:L.:A.:M.:
Tradizione di Piazza del Gesù
Grande Oriente di Roma

Il Gran Maestro

Aristòtil anomena a l'estat de perfecció que obté una entitat que ha aconseguit la seva fi, implementant completament el seu ésser en poder, entel·lèquia. El passatge en l'experiència material, per tant, li permetria a l'ànima aconseguir la seva entelèquia.

No pretenc abusar de la vostra paciència i cortesia, per això em permeto expressar una última reflexió. En aquest moment particular de la vida de la humanitat i, en particular, de la civilització occidental, que la maçoneria té molts dels seus assoliments, cal recordar l'estreta relació entre la tradició, la filosofia i els assoliments de la ciència i em sembla just posar de manifest i més encara a col·lació amb el lema de la Lògia que es refereix a Descartes i la seva "Cogito ergo sum", que ha reactivat amb força en l'ésser humà la presència d'una ment capaç de discerniment i, si es desitja, per actuar i actuar amb racionalitat.

En aquesta línia de pensament, fins i tot amb totes les diferències entre els dos filòsofs del '600, ens trobem amb Baruch Spinoza, per qui "l'acte de la virtut no és més que el fet de que actuem, per viure, per preservar el propi ser sota la guia de la raó". I la claredat de la raó es descobreix, com una pedra preciosa, en aquiescència, perquè com diu Spinoza: "La realització en si mateixa és realment el millor que podem esperar". Tal vegada això és el que hem de fer front el baluern d'una anivellació de la ideologia, materialista i consumista: reposar, romandre en repòs en nosaltres mateixos, contemplar la nostra ment, per trobar la raó del nostre ésser.

Gràcies per la vostra atenció i amb els meus millors desitjos per a un llarg i serè viatge de coneixement, una triple abraçada fraterna.

IL GRAN MAESTRO
VEN. .MO E POT. .MO FR. . .
SILVANO DANESI

Roma, 02 juny del 2018 E.: V.: